

رابطه بین انگیزش پیشرفت تحصیلی و خوش بینی علمی با میانجی گری خودکفایتی تحصیلی در دانش آموزان پسر دوره دوم متوسطه شهر کرمانشاه

روح الله ریزوندی^{۱*}، دکتر نصراله عرفانی^۲

۱- کارشناسی ارشد گروه روان شناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه پیام نور واحد همدان، همدان، ایران

۲- دانشیار گروه روان شناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه پیام نور واحد همدان، همدان، ایران

روح الله ریزوندی: hasanrizhev@gmail.com

چکیده

هدف: این پژوهش با هدف مطالعه رابطه بین انگیزش پیشرفت تحصیلی و خوش بینی علمی با میانجی گری خودکفایتی تحصیلی در دانش آموزان پسر دوره دوم متوسطه شهر کرمانشاه انجام شد.

مواد و روش ها: جامعه آماری شامل کلیه دانش آموزان پسر دوره دوم متوسطه شهر کرمانشاه در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ با تعداد ۲۱۷۵۰ نفر بوده که از بین آن ها با استفاده از فرمول نمونه گیری تاباچینک و فیدل (۲۰۰۷) تعداد ۱۱۰ نفر به عنوان حجم نمونه به روش تصادفی انتخاب شدند. روش تحقیق، توصیفی، کمی از نوع همبستگی بود که با استفاده از مدل یابی معادلات ساختاری انجام شد. ابزار پژوهش شامل سه پرسش نامه استاندارد خوش بینی علمی تی شانن موران و همکاران (۲۰۱۲)، انگیزه پیشرفت هرمنس (۱۹۹۷) و خودکفایتی تحصیلی موریس (۲۰۰۱) بود.

یافته ها: نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل داده های پژوهش که با استفاده از دو نرم افزار SPSS نسخه ۲۶ و Smart PLS نسخه ۳/۳ و روش تحلیل مسیر انجام شد نشان داد که خوش بینی علمی دانش آموزان با و بدون میانجی گری خودکفایتی تحصیلی بر انگیزش پیشرفت تحصیلی اثر دارد، اما با افزایش، بهبود و تقویت خودکفایتی تحصیلی دانش آموزان، خوش بینی علمی اثر بیشتری بر انگیزش پیشرفت تحصیلی دانش آموزان دارد. هم چنین خودکفایتی تحصیلی اثر مستقیمی بر انگیزش پیشرفت تحصیلی دانش آموزان داشته و نیز خوش بینی علمی اثر مستقیمی بر خودکفایتی تحصیلی دانش آموزان دارد ($P < 0/05$).

نتیجه گیری: نشان داد که خوش بینی علمی دانش آموزان با و بدون میانجی گری خودکفایتی تحصیلی بر انگیزش پیشرفت تحصیلی اثر دارد، اما با افزایش، بهبود و تقویت خودکفایتی تحصیلی دانش آموزان، خوش بینی علمی اثر بیشتری بر انگیزش پیشرفت تحصیلی دانش آموزان دارد.

واژه های کلیدی: انگیزش پیشرفت تحصیلی، خوش بینی علمی، خودکفایتی تحصیلی، دانش آموز

The relationship between motivation for academic progress and scientific optimism with the mediation of academic self-sufficiency in male students of the second year of secondary school in Kermanshah

Rouhollah Rizvandi^{1*}, Nasrollah Erfani²

1- Senior expert in the Department of Psychology, Faculty of Humanities, Payam Noor University, Hamedan Branch, Hamedan, Iran

2- Associate Professor, Department of Psychology, Faculty of Humanities, Payam Noor University, Hamedan Branch, Hamedan, Iran

Rouhollah Rizvandi: hasanrizehv@gmail.com

Introduction: This research was conducted with the aim of studying the relationship between motivation for academic progress and scientific optimism with the mediation of academic self-efficacy in male students in the second year of high school in Kermanshah.

Methods and Materials: The statistical population included all male students of the second year of secondary school in Kermanshah city in the academic year of 2022-23 with the number of 21750 people, from which 110 people were randomly selected as the sample size using the sampling formula of Tabachnick, & Fidell (2007). The research method was descriptive and quantitative of the correlation type, which was done using structural equation modeling. The research tool included three standard questionnaires: "scientific optimism from T.Shannon Moran et al. (2012)", "progress motivation from Hermans (1997)" and "academic self-efficacy from Morris (2001)".

Results: The results of the data analysis of the research, which was done using SPSS version 26 and Smart PLS version 3.3 software and the path analysis method, showed that scientific optimism of students with and without the mediation of academic self-sufficiency has an effect on the motivation of academic progress, but by increasing, improving and strengthening the academic self-efficacy of students, scientific optimism has a greater effect on the motivation of students' academic progress. Also, academic self-sufficiency has a direct effect on the motivation of students' academic progress, and scientific optimism has a direct effect on students' academic self-sufficiency ($P < 0.05$).

Conclusion: showed that scientific optimism of students with and without the mediation of academic self-sufficiency has an effect on the motivation of academic progress, but by increasing, improving and strengthening the academic self-efficacy of students, scientific optimism has a greater effect on the motivation of students' academic progress.

Keywords: Academic achievement motivation, scientific optimism, academic self-sufficiency, student

